

- وی می داند که زمانی اسپاگتی را چنین می خوردند و می خواهد تابع آن رفتار (این در حد افراطی آن) باشد.

نکته داستان: دلایل زیادی برای وزیر با گذاشتن مقررات، هست. در برخی از تخطی‌ها نکته‌یی هنرمندانه وجود دارد. در برخی نیز وجود ندارد. در این موقعیت ویراستار به نویسنده در همچور کردن اهدافش کمک می کند تا اثر را تبدیل به یک اثر کند.

برخی از مردم با ویراستارها همچون اداره خدمات رسانی ادبیات رفتار می کنند. این یک اشتباہ است. ارزش یک ویراستار خوب بیش از یاقوت است (گرچه ممکن است که یک ویراستار بد، انسان فضل فروش گندزه‌یی باشد). اما اگر شما این گروه (خوب) را کار بگذارید آن‌ها دیگر تمایلی به تصحیح کار شما نخواهند داشت.

۷. اثر چاپ می‌شود. حالا پس از این که آخرین سطورها می تصحیح شده‌اند دیگر کار از کار گذشته و همه چیز تمام شده است. الان دیگر برای بازگشتن دیر شده است. الان زمانی است که کار سخت شما به کمک ویراستاری که با او تو سیه حساب کرده‌اید به پایان رسیده است. اکنون زمانی است که کتاب را باز می کنید و می گویید: «اووه، چرا آن موقع که می توانستم بعضی چیزها را درست نکردم!»

یکی از پیامدهای انتشار کتاب این است که بعضی از دوستان قان با شما صحبت نمی کنند. زیرا آن‌ها نمی توانند با آن چیزی که به عنوان شهرت غیرمنتظره مطرح است، کنار بیایند. دیگران هم شمارا متمهم به این صحبت نکردن می کنند. دوستانی که شما اکنون به آن‌هایی دارید آن‌ها هستند که می توانند موقفیت شمارا بدون فکر کردن به این که شما یک دفعه آدم مغروف و تبدیل به شخصیت دیگری شده‌اید، درک رکنند. برای آن‌ها ارزش زیادی قائل شوید. ممکن است از شما بخواهند که میان مردم ظاهر شوید. بعضی مواقع این کار باعث فروش رفتن کتاب می شود و گاهی هم نه.

اگر کتاب تان خوب فروش رود، شما در همان سال از طرف اشخاصی که تابه حال آن‌ها

ترجمه رویا بشنام

Alias Grace

باز خوانی
پست مدرن

مارگارت اتوود

از یک جنایت
قرن نوزدهمی

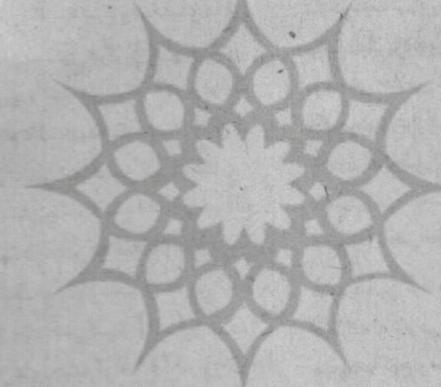
دریابند و پایان خوش داستان و تمثیل
سایه روتنتی آسائی of
Troo Paradise Quilt را کاملاً درک کنند، در
می بایند که توسط شخصیت‌ها،
نویسنده و فرمول‌های نگارش داستان،
دست اداخته شده‌اند. البته شاید
خوانندگان سرانجام از مطالعه داستان
این زندگی بسیار متفاوت و شکربرانگیز
اندوه‌گین و آزرده شوند. اگرچه داستان
گریس کاملاً حقیقت تاریخی دارد، اما بر
همگی ما روش است که گریس مارکس
واقعی بعدها با خرسندهی به زندگی ادامه
داده است، شاید گریس داستان منیز
چه گناهکار و چه بی‌گناه استحقاق
چنین زندگی بی را دارد، حتی اگر
سرنوشت آلت قتاله هنوز در ابهام باشد.
به حر حال خواننده می‌تواند بر این
داستان از دو دیدگاه قرن نوزدهمی و

خاطرات خدوغیض گریس را به جان
می‌خرد اما خاتمندگان همراهه محقق
بودن دکتر رادر لزوم شهادت دادن به
بی‌گناهی گریس از یاد نمی‌برند. زیرا
ات وود مواردی را که در آن اعتبار گریس
به عنوان راوی زیر سوال می‌رود، با
زیرکی مورد توجه قرار می‌دهد و مانع از
بروز تردید در شخصیت گریس می‌شود.
مطالعه دقیق و توجه به پیشینه گریس
تاریخی و شخصیت گریس داستان این
نکته را پدیدار می‌کند که ات وود مفهوم
رمانی داستان را از زن دیگری که در
کتاب «زن بازیگر فاضل و دروغگوی
قهار» آموخته گرفته است. هیچ
نویسنده‌یی با دوره‌یی و تزییر نمی‌تواند
با خوانندگان اثرش ارتباط برقرار کند، اما
ات وود در رمان اش با تمهدی مژورانه
توانسته بر خوانندگانش تأثیر بگذارد. اگر
خوانندگان روند داستانی گریس را کاملاً

فروشگاه کتاب خریده به روی خودش
بکشد، در دل خواهد خنبد. جراحت
ممکن است تصویر کند این روتختی
توسط یک قاتل سنگدل دوخته شده
باشد.

در گفت‌وگوی دکتر جردن با گریس،
ات وود از فن مشهور ادبی اش کمک
می‌گیرد تا تأثیر آن را قوت بخشد. گویند
وی داستان را شخصاً برای یک خواننده
نقل می‌کند. ات وود آب و رنگ بومی و
نیز معنویتی را که شایسته یک رمان
است به همراه فقر اسفبار شخصیت‌ها و
کلیشه زن درمانده و ناگزیر، بهم
می‌آمیزد.

این نکته را هم در نظر داشته باشید که
نقل داستان گریس درست هانند تلفیق
بی‌گمی و بزرگسالی ایزاپل در رمان «
تصویریگ زن» است، گرچه برخی اوقات
دکتر جردن ضرور تأرجح شنیدن
برای خود روتختی قلابدوزی شده
درست کند. این چنین شخصیتی یقیناً
برای خوانندگان رمان چهره‌یی دلنشیز
می‌یابد. من مطمئنم که هر کس شب
هنگام روتختی Alias Grace را که از

پژوهشکاران علم اسلامی و مطالعات فرهنگی

ترجمه پیمان هاشمی نسب

مارکارت ات وود در رمان جدید و حیرت‌انگیزش خواننده را به گذشته و به درون زندگی
و ذهن یکی از بدنام‌ترین و اسرارآمیز‌ترین زنان نیمه قرن نوزدهم کاتانا می‌برد.

در لیتلی داستان، گریس مارکس Grace Marks بحروم دست داشتن در قتل

عی حسنه ساحب‌کارش، توماس کینیر تروتمند و نسی مونتگمری، خدمتکار و
معشوقة توماس، به حبس ابد محکوم شده است. بعضی ها گریس را بی‌گناه می‌دانند، او
در زمان وقوع این تراژدی، سال ۱۸۴۳، فقط شانزده سال دارد. به نظر برخی دیگر او
دیوانه است و ذات شیطانی دارد. گریس که مدتی را در تیمارستان تورتو سپری کرده
ادعا می‌کند که از این قتل‌ها چیزی به خاطر نمی‌آورد.

دکتر سایمون جردن Simon Jordan کی از پژوهشکان نوگرای زمانه که مشغول

مطالعه در باب بیماری‌های روانی است، به همراه گروه «اصلاح طلبان، کینگستون و
روحانیون» که به دنبال عفو گریس هستند. به داستان زندگی گریس، مهاجرت دشوار
خانواده‌ش از ایرلند به کاتانا و ماجراهای زمانی را که از دوازده سالگی صرف
خدمتکاری کرده‌گوش می‌دهد او درحالی که گریس را به روز جنایت، که جزئیاتش را
به مخاطر نمی‌آورد، تزدیک و نزدیکتر می‌کند و از روابط نامشروع کینیر و نسی و نیز

ستیزه‌جویی و القای انگیزه‌های

هستی‌جویانه در رمان